

Pravidla pro hodnocení.

Žák školy musí být hodnocen tak, aby při zohlednění píle, přístupu ke vzdělání i souvislostem ovlivňujícím výkon byla zřejmá úroveň jeho vzdělání, které dosáhl zejména vzhledem k :

- a) očekávaným výstupům formulovaným ve školním vzdělávacím programu u učebních osnov jednotlivých vyučovacích předmětů
- b) osobním předpokladům
- c) věkovým zvláštnostem
- d) postižení (jeho stupni)
- e) tomu, že žák mohl zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici

Hodnotíme prostřednictvím klasifikace dle Zákona č. 561/2004 Sb. jsou žáci na vysvědčení klasifikováni stupnicí prospěchu:

- 1 - výborný
- 2 - chvalitebný
- 3 - dobrý
- 4 - dostatečný
- 5 - nedostatečný

v předmětech s převahou teoretického zaměření i výchovného charakteru.

Pro interní hodnocení je používána devítibodová stupnice využívající mezistupně „minus“, a to z důvodu vyšší vypovídající hodnoty.

Užívaná hodnocení jsou prodiskutována kromě hodnocení žáka učitelem se užívá sebehodnocení a hodnocení žáka žákem.

Chování žáků je klasifikováno třemi stupni:

- 1 - velmi dobré
- 2 - uspokojivé
- 3 - méně uspokojivé

Celkový prospěch žáka je hodnocen stupni:

- prospěl s vyznamenáním
- prospěl
- neprospěl

Žák je hodnocen stupněm „prospěl s vyznamenáním“, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm horším než „chvalitebný“, průměr z povinných předmětů nemá horší než 1,50 a jeho chování je „velmi dobré“, „prospěl“, není-li při celkové klasifikaci v žádném z povinných předmětů hodnocen stupněm „nedostatečný“, „neprospěl“, je-li v některém povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm „nedostatečný“.

Při hodnocení a celkové i průběžné klasifikaci uplatňují vyučující vůči žákům přiměřenou náročnost a pedagogický takt.

Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulovány pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné s uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně v souladu se specifikou předmětu

Obecné zásady hodnocení.

- být otevřený k dětem i k rodičům, stanovit a vysvětlit jasná kritéria pro hodnocení
- umožnit žákům účast na hodnotícím procesu, žák se podílí na rozhodování v tom, co se bude učit, volí například pořadí úkolů, místo pro jejich plnění, informační zdroje
- učitel žáka podporuje v tom, aby se ptal hlavně on sám
- hodnotit individuální pokrok bez srovnávání s ostatními
- individuální pozornost, aby dítě bylo aktivní a úspěšné
- pozitivně hodnotit pro jeho vysoký motivační účinek
- smyslem evaluace je především poskytnutí zpětné vazby, posouzení účelnosti zvoleného postupu, vyhodnocení vzdělávání žáka, informace pro plánování dalšího postupu
- při hodnocení žáků platí, že vždy hledáme takovou formu prověřování jejich znalostí a dovedností, aby získané výsledky byly specifikami žákova postižení co nejméně ovlivněny
- žák dostává dostatečný čas pro vybavení toho, co už ví, pro přemýšlení a formulování myšlenek i pro reflexi

Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci.

Podklady pro hodnocení a klasifikaci vzdělávacích výstupů a chování žáků získává učitel těmito metodami, formami a prostředky:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka
- soustavným sledováním výkonů žáka, jeho zájmu, snahy a připravenosti na vyučování, včetně plnění domácích úkolů, nošení pomůcek
- různými druhy zkoušek: písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové, didaktickými testy
- kontrolními písemnými pracemi: v 2-5. ročníku (písemné práce v 1. ročníku nezadáváme vzhledem k schopnostem a dovednostem žáků) pololetními písemnými pracemi, termín těchto prací učitel oznámí předem, v jednom dni mohou žáci psát jen jednu tuto práci, tyto práce je nutné uchovávat pro potřebu zpětné kontroly po dobu jednoho roku, na přání je učitel povinen předložit je k nahlédnutí zákonnému zástupci žáka, vedení školy, kontrolním orgánům

-konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby i s pracovníky pedagogicko-psychologických poraden, zdravotními službami, zejména u žáků s trvalejšími

psychickými a zdravotními potížemi a poruchami, třídní učitelé jsou povinni seznamovat ostatní učitele s doporučeními psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů

- analýzou výsledků činnosti žáka

-analýzou portfolia (složky žáka) , obsahujícího tyto materiály: zvukovou nahrávku mluvního projevu, kontrolní diktát-diagnostický, opis, přepis, samostatný písemný projev,

Základní pravidla pro použití klasifikace.

- učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka

-klasifikační stupně určuje učitel, přičemž posuzuje výsledky práce dítěte objektivně a nesmí podléhat žádnému subjektivnímu ani vnějšímu vlivu

-z vyučovacího předmětu musí být žák vyzkoušen alespoň dvakrát za každé pololetí

-na konci klasifikačního období se v jednotlivých předmětech hodnotí kvalita žákovy práce a učební výsledky, jež žák dosáhl za celé klasifikační období

- stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období

-třídní učitel ve spolupráci s ostatními vyučujícími upozorní rodiče měsíc před uzavření klasifikace písemně na případný velmi slabý prospěch dítěte

-u žáků klademe důraz na ten druh projevu žáka, ve kterém má předpoklady podat lepší výkon,

- při klasifikaci vychází učitel z počtu jevů, které žák zvládl

- učitel používá specifické formy a metody ověřování znalostí a dovedností, přihlíží k druhu a stupni poruchy

- klasifikujeme jen probrané, procvičené učivo, žáci mají možnost a dostatek času k naučení, procvičení a zažití učební látky

- používáme pět klasifikačních stupňů, pro interní hodnocení je používán mezistupeň „mínus“ a to z důvodů vyšší vypovídající hodnoty

- na prvním stupni používáme pro hodnocení a podporu motivace odměny, razítka, hvězdičky, slovní pochvaly atd.

- formu hodnocení si volí rodiče z možností: klasifikace, slovní hodnocení, nebo spojení klasifikace a slovní hodnocení

Pro potřeby hodnocení se vyučovací předměty dělí do skupin :

- A) předměty s převahou teoretického zaměření
- B) předměty s převahou výchovného zaměření
- C) klasifikace chování

Obecná kritéria pro použití klasifikace

A) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření.

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika. Při klasifikaci výsledků v těchto předmětech se v souladu s požadovanými výstupy, které jsou uvedeny v ŠVP, hodnotí:

- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí
- kvalita myšlení, jeho samostatnost a tvořivost
- kvalita výsledků činností
- vztah k předmětu, příprava na vyučování včetně pomůcek, domácích úkolů

B) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření.

Převahu výchovného zaměření mají na základní škole výtvarná výchova, tělesná výchova, hudební výchova a pracovní výchova. Při klasifikaci v těchto předmětech se hodnotí :

- kvalita výsledků dle osobních předpokladů
- osvojení potřebných vědomostí , dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech
- aktivita, samostatnost, tvořivost a iniciativa
- vztah žáka k předmětu a k dané problematice, spolehlivost přípravy včetně pomůcek

C) Hodnocení chování.

- klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli na pedagogické radě, která o klasifikaci hlasuje, ředitel po projednání na pedagogické radě rozhoduje.
- kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování / školní řád /
- při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka

- postihování chování žáků mimo školu: Rodiče je třeba vést k tomu, aby plně odpovídali za své děti v oblasti výchovné. Škola hodnotí a klasifikuje žáky především za jejich chování ve škole a při akcích pořádaných školou.

Kritéria pro jednotlivé stupně chování:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Má dobrý vztah ke všem spolužákům a přispívá k utváření dobrých pracovních podmínek pro vyučování a pro výchovu mimo vyučování. Méně závažných přestupků se dopouští ojedinele.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka není v souladu s pravidly chování a s ustanovením řádu školy. Dopustí se závažnějšího přestupku nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Žák není vždy přístupný výchovnému působení.

Stupeň 3 (méně uspokojivé)

Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům chování nebo řádu školy.

Kritéria pro jednotlivé stupně hodnocení vzdělávacích výsledků ve vyučovacích předmětech

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev a práce je esteticky působivá a má jen menší nedostatky. Žák aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o vyučovací předmět, na předmět je připraven včetně pomůcek.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Jeho projev a práce jsou méně působivé, dopouští se chyb. Spolupracuje s učitelem na odstranění chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají častější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Má menší zájem o vyučovací předmět.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Úkoly řeší s častými chybami. Své neúplné vědomosti a dovednosti aplikuje jen s velkou pomocí. Projevuje malou snahu a zájem o vyučovací předmět.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je většinou chybný. Osvojené vědomosti a dovednosti nedovede nebo nechce aplikovat. Projevuje minimální zájem o vyučovací předmět.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech pasivní. V předmětu nepracuje ani pod vedením učitele. Jeho projev je chybný. Neprojevuje zájem o vyučovací předmět.